

วันที่ ๑๙ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เป็นนิติบุคคล ตั้งอยู่ที่ ๒๓๘๐ ถนนพหลโยธิน แขวงเสนานิคม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ได้รับคำสั่งผู้อำนวยการเขตลาดพร้าว ตามหนังสือที่ กท ๖๖๐๔/๑๐๕๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีคำสั่งให้มาตรการป้องกันมิให้กลุ่มบุคคลนำขยะหรือเศษวัสดุอื่นมาทิ้งในพื้นที่ครอบครองของผู้อุทธรณ์ โดยให้ดำเนินการทันทีนับแต่วันที่รับทราบคำสั่ง เนื่องจากพบว่ามีกลุ่มบุคคลหรือมรดกขยะ นำขยะและเศษวัสดุอื่น ๆ มาทิ้งภายในพื้นที่ครอบครองของผู้อุทธรณ์ ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น และฝุ่นฟุ้งกระจาย เป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ปรากฏหลักฐานตามเอกสารไต่สวน
ลงทะเบียนตอบรับ ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือที่ กทพ ๐๙/๐๕๘๗
ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน โดยกรมอนามัยได้รับเรื่องเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔
ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามความในมาตรา
๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการได้มีหนังสือถึงคุณ
และหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๔ โดยมีผล
การดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๓๘๗ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณา
และให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ กทพ.๒/๔๘๒ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๔
และหนังสือที่ รข.๔/๙๒ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ แจ้งส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือที่
สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๓๘๘ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้จัดทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์
ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ กท ๖๖๐๔/๓๐๕๕ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ ชี้แจงแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสาร
หลักฐาน ๓) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๓๙๙ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๔ แจ้งให้สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง
กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งสถาบันฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๓๕.๑๔/๕๑๕ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔
รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและมอบหมายให้นางสาวพรพรรณ ทองผดุงโรจน์ ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจง
ในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๓๙-๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์...

ผู้อุทธรณ์เป็นนิติบุคคลและครอบครองพื้นที่ที่ได้จากการเวนคืนที่ดินเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่จัดตั้งหน่วยงาน ถูกร้องเรียนจากผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงว่า ที่ดินแนวเขตทางบริเวณฝั่งทิศตะวันออกช่วงแยกตัดระหว่างถนนประดิษฐ์มนูธรรมกับถนนประเสริฐมนูกิจบริเวณฝั่งทิศใต้ มีเศษวัสดุและขยะจำนวนมากส่งกลิ่นเหม็นรบกวน เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบพบว่าเศษวัสดุและขยะก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นและฝุ่นฟุ้งกระจายเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มีคำสั่งให้แก้ไขปรับปรุง ๑) จัดเก็บเศษวัสดุหรือขยะในพื้นที่ครอบครองออกจากพื้นที่ทั้งหมด เพื่อป้องกันมิให้เกิดกลิ่นเหม็นหรือฝุ่นละอองสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง ๒) จัดหามาตรการป้องกันมิให้มีการนำเศษวัสดุหรือขยะมาทิ้งในพื้นที่ เพื่อป้องกันมิให้เกิดกลิ่นเหม็นหรือฝุ่นละอองสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง โดยให้ดำเนินการทันทีนับแต่วันทราบคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย กล่าวคือ ๑) ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการตรวจสอบบริเวณดังกล่าวพบว่า มีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนำรถยนต์ขนขยะหรือเศษวัสดุอื่น ๆ เข้ามาทิ้งในที่ดินของผู้อุทธรณ์โดยไม่ได้รับอนุญาต จึงได้ดำเนินการเร่งรัด ผลักดันผู้บุกรุก และจัดทำเครื่องป้องกันการบุกรุกพร้อมปิดป้ายประกาศห้ามบุกรุกพื้นที่ แต่ผู้บุกรุกได้รื้อถอน ทำลายเครื่องป้องกัน และได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลโคกคราม ขอให้ดำเนินการตามกฎหมายต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลดังกล่าว ปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวน ถือว่าผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการตามมาตรการป้องกันการบุกรุกพื้นที่ในเขตทางพิเศษตามอำนาจหน้าที่และตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องด้วยข้อเท็จจริงและไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยเพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น และผู้อุทธรณ์ได้ส่งเอกสารเพิ่มเติมว่า เนื่องจากพื้นที่บริเวณที่มีการนำขยะและเศษวัสดุอื่น ๆ เข้ามาทิ้งได้ให้เอกชนเช่าใช้ประโยชน์จำนวนสามราย ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้บอกเลิกสัญญาแล้วและอยู่ระหว่างการดำเนินคดีกับผู้เช่า

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า สำนักงานเขตลาดพร้าวได้ตรวจสอบพบว่า ที่ดินแนวเขตทางของผู้อุทธรณ์บริเวณฝั่งทิศตะวันออกช่วงแยกตัดระหว่างถนนประดิษฐ์มนูธรรมกับถนนประเสริฐมนูกิจฝั่งทิศใต้ มีเศษวัสดุอื่น ๆ และขยะจำนวนมาก จึงได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ขอความร่วมมือแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ ตามหนังสือที่ กท ๖๖๐๙/๖๑๖๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ จากการติดตามตรวจสอบพบว่า ยังคงมีเศษวัสดุอื่น ๆ จำนวนมากกองอยู่ในบริเวณดังกล่าวจึงได้ออกคำสั่งให้แก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดและขั้นตอนกระบวนการออกคำสั่งทางปกครองโดยคำนึงถึงสุขภาพของประชาชน และการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ

สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง กรมอนามัย ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๕ และวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ณ จุดที่เกิดเหตุบริเวณริมถนนช่วงแยกตัดระหว่างถนนประดิษฐ์มนูธรรมกับถนนประเสริฐมนูกิจ พบว่า บริเวณที่มีการนำขยะไปทิ้งเป็นพื้นที่ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย จุดที่หนึ่งบริเวณด้านหน้าที่ดินติดกับถนนประเสริฐมนูกิจ พื้นที่บริเวณด้านทิศเหนือของพื้นที่มีสถานประกอบการร้านค้าแรกร้านด้านทิศตะวันตกเป็นห้างสรรพสินค้า The Walk และด้านทิศตะวันออกเป็นร้านจำหน่ายรถยนต์มือสอง พื้นที่นี้ผู้อุทธรณ์ได้ให้บริษัท ทีเอสเอ็ม เอนเทอร์ไพรซ์ จำกัด เช่าพื้นที่ จำนวน ๑,๑๒๓ ตารางวา ใช้ประโยชน์เป็นที่จอดรถ มีอัตราค่าเช่าเดือนละ ๗๘,๕๓๘ บาท จากการสอบถามเจ้าหน้าที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยให้ข้อมูลว่า เดิมมีการนำขยะซึ่งเป็นเศษวัสดุก่อสร้างมาทิ้งไว้บริเวณด้านหน้าของที่ดินติดถนนประเสริฐมนูกิจในพื้นที่ประมาณ ๑ ไร่ เมื่อผู้อุทธรณ์เข้ามาพบและได้นำสิ่งกีดกั้นมาปิดทางเข้าออกเพื่อไม่ให้มีการนำขยะเข้ามาทิ้งได้ ประกอบกับการปิดป้ายแจ้งให้ผู้บุกรุกดำเนินการรื้อถอนและขนย้ายเศษวัสดุและขยะมูลฝอยออกนอกพื้นที่เขตทางพิเศษ

ตามประกาศลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ต่อมาเมื่อช่วงต้นปี พ.ศ. ๒๕๖๔ การทางพิเศษฯ ไม่พบแน่ชัดว่าผู้ใดเป็นผู้ที่ขนย้ายขยะออกไปพร้อมกับปรับพื้นที่ดิน จากการลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า ณ ขณะตรวจสอบในพื้นที่จุดที่หนึ่งไม่พบว่ามีขยะอยู่ในพื้นที่แล้ว และได้มีการปรับปรุงแก้ไขด้วยการปรับพื้นที่เพนูนซีเมนต์บางส่วน ส่วนจุดที่สองด้านหน้าที่ดินติดถนนประดิษฐ์มนูธรรมทางด้านทิศตะวันตกพบสถานประกอบการขายวัสดุก่อสร้าง (ไม่ได้ประกอบกิจการแล้ว) และบริเวณด้านทิศตะวันออกมีสถานประกอบการร้านอาหาร (ไม่ได้ประกอบกิจการแล้ว) จุดนี้มีการนำขยะมาทิ้งในพื้นที่ของผู้ถือหุ้นที่ให้บริษัท อินเด็กซ์ ลิฟวิ่งมอลล์ จำกัด และบริษัท พีเอ็นบี อินเตอร์กรุ๊ป จำกัด เข้าใช้ประโยชน์ ขนาดพื้นที่ประมาณ ๒ งาน และมีการนำสวดหนามและผ้าสแลนมาทำเป็นรั้วล้อมรอบบริเวณที่ทิ้งขยะแล้ว จากการสอบถาม เจ้าหน้าที่ของการทางพิเศษฯ ให้ข้อมูลว่า มีบุคคลได้นำขยะซึ่งเป็นเศษวัสดุก่อสร้างมาทิ้งในบริเวณนี้ตั้งแต่ช่วงปลายปี ๒๕๖๓ และเมื่อการทางพิเศษฯ แจ้งความดำเนินคดีก็ไม่มีผู้นำขยะเข้ามาทิ้งแล้ว ตั้งแต่ช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๔ แต่ในพื้นที่จุดที่สองผู้ถือหุ้นไม่ได้นำสิ่งของมาปิดทางเข้าออกเกรงว่าจะเป็นการผิดสัญญากับผู้เช่าในพื้นที่ใกล้เคียงได้ เพราะเป็นทางเข้าออกที่ทางผู้เช่าในพื้นที่ใกล้เคียงใช้เป็นการเข้า - ออกเช่นกัน จากการลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า ณ ขณะตรวจสอบในพื้นที่จุดที่สองยังคงพบขยะจำนวนมาก ไม่มีกลิ่นเหม็น แต่ด้วยขยะส่วนใหญ่เป็นเศษปูนซีเมนต์อาจส่งผลให้เกิดฝุ่นละอองได้ เจ้าหน้าที่ของการทางพิเศษฯ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า เดิมที่ดินที่เกิดเหตุนี้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้รับมาจากการเวนคืนที่ดินเพื่อนำพื้นที่มาใช้ประโยชน์ แต่ผู้ที่เป็นเจ้าของเดิมนั้นได้ฟ้องร้องต่อศาลปกครองกลางในเรื่องของการเวนคืนที่ดินไม่ชอบ และศาลพิพากษาว่าการเวนคืนที่ดินไม่ชอบ ในขณะนี้ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาไปยังศาลปกครองสูงสุดแล้ว อยู่ระหว่างการพิจารณา ในปัจจุบันผู้ถือหุ้นมีโครงการก่อสร้างในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นการนำที่ดินไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ได้เวนคืนมาแล้ว ขณะนี้ผู้ถือหุ้นได้ดำเนินการบอกเลิกสัญญากับผู้เช่าทั้งสามรายและยื่นฟ้องคดีต่อศาลแพ่งและอาญาเพื่อดำเนินการเรียกร้องค่าเสียหายและบังคับให้ผู้เช่าที่ดินและผู้ที่ถูกรุกดำเนินการจัดการขยะและดำเนินการให้พื้นที่ดังกล่าวกลับคืนในสภาพเดิมต่อไป

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้ถือหุ้นปล่อยให้กลุ่มบุคคลนำขยะและเศษวัสดุต่าง ๆ มาทิ้งในพื้นที่ที่ครอบครองก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นและฝุ่นฟุ้งกระจายรบกวนผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง เป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถือหุ้นครอบครองกรรมสิทธิ์ที่ดินบริเวณที่เกิดเหตุโดยได้รับมาจากการเวนคืนที่ดินตามกฎหมาย แต่ในช่วงที่ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานได้ทำสัญญาให้เอกชนรวมสามรายเช่าใช้ประโยชน์เป็นที่จอดรถยนต์ และจัดทำสวนหย่อม ต่อมาเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินเดิมได้ฟ้องร้องต่อศาลปกครองกลางขอให้คืนกรรมสิทธิ์ที่ดินเนื่องจากผู้ถือหุ้นมิได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่เวนคืน ศาลพิจารณาดำเนินการให้ผู้ถือหุ้นแพ้คดีแต่ผู้ถือหุ้นได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดทำให้สิทธิครอบครองที่ดินบริเวณดังกล่าวยังคงเป็นของผู้ถือหุ้น ในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงว่า ที่ดินแนวเขตทางบริเวณฝั่งทิศตะวันออกช่วงแยกตัดระหว่างถนนประดิษฐ์มนูธรรมกับถนนประเสริฐมนูกิจบริเวณฝั่งทิศใต้ มีกลุ่มบุคคลนำขยะและเศษคอนกรีตเข้ามากองทิ้งไว้ ก่อให้เกิดฝุ่นละอองและกลิ่นเหม็นรบกวนสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงเป็นเหตุรำคาญจริง จึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถือหุ้นแก้ไขเหตุรำคาญที่เกิดขึ้น โดยผู้ถือหุ้นได้ดำเนินการปิดป้ายประกาศห้ามบุกรุก ปิดกั้นทางเข้า - ออก พร้อมทั้งแจ้งความดำเนินคดีให้ผู้ก่อเหตุรื้อถอนและขนย้ายวัสดุออกจากพื้นที่ ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจติดตาม พบว่า ยังคงมีเศษวัสดุจำนวนมากกองอยู่ในบริเวณดังกล่าว พิจารณาว่าเป็นเหตุรำคาญ

จึงใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขปรับปรุง โดย ๑) จัดเก็บเศษวัสดุหรือขยะในพื้นที่ครอบครองออกจากพื้นที่ทั้งหมด เพื่อป้องกันมิให้เกิดกลิ่นเหม็นหรือฝุ่นละอองสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง ๒) จัดหามาตรการป้องกันมิให้มีการนำเศษวัสดุหรือขยะมาทิ้งในพื้นที่ เพื่อป้องกันมิให้เกิดกลิ่นเหม็นหรือฝุ่นละอองสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง โดยให้ดำเนินการทันทีนับแต่วันทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่งยื่นอุทธรณ์โต้แย้งว่า ได้ดำเนินการเร่งรัด ผลักดันผู้บุกรุก และจัดทำเครื่องป้องกันการบุกรุกพร้อมปิดป้ายประกาศห้ามบุกรุกพื้นที่ แต่ผู้บุกรุกได้รื้อถอน ทำลายเครื่องป้องกัน และได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ขอให้ดำเนินการตามกฎหมายต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลดังกล่าวแล้ว ถือว่าผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการตามมาตรการป้องกันการบุกรุกพื้นที่ในเขตทางพิเศษตามอำนาจหน้าที่และตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องด้วยข้อเท็จจริงและไม่ชอบด้วยกฎหมาย จากการตรวจสอบพื้นที่ของสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง พบว่า บริเวณด้านหน้าที่ติดติดกับถนนประเสริฐมนูกิจได้มีการขนย้ายขยะออกไปพร้อมกับปรับสภาพพื้นที่แล้ว ส่วนบริเวณที่ทิ้งขยะติดถนนประดิษฐ์มนูธรรมยังมีขยะกองอยู่แต่มีผู้นำลวดหนามและผ้าสแลนมากั้นเป็นรั้วล้อมรอบบริเวณที่ทิ้งขยะไว้แล้ว ผลกระทบที่ได้รับเป็นปัญหาจากฝุ่นละอองเนื่องจากเศษวัสดุส่วนใหญ่เป็นเศษปูนซิเมนต์ ไม่มีกลิ่นเหม็นแล้ว

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ... (๔) การกระทำใดๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เหม่า แก๊ส หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อม หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ...” เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริเวณที่มีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนำเศษวัสดุหรือขยะมากองทิ้งไว้ โดยไม่มีมาตรการป้องกันหรือควบคุมดูแลให้ถูกต้องตามหลักสุขลักษณะ ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นหรือฝุ่นละอองสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ จึงถือได้ว่าเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ กท ๖๖๐๔/๑๐๕๙ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นางสุภาพร ศรีศาสนวงศ์ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตลาดพร้าว ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามคำสั่งที่ ๑๙๙๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์จากหลักฐานที่ได้รับ ก่อนออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องราวเรียนจากประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบ พบว่า มีการนำขยะและเศษวัสดุต่าง ๆ มาทิ้งในพื้นที่ของผู้อุทธรณ์ ต่อมาวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้แจ้งผลการดำเนินการให้ทราบ จากการลงพื้นที่ติดตามการดำเนินงานยัง พบว่า เหตุที่เกิดขึ้นยังไม่ได้รับการแก้ไขให้หมดสิ้นไป จึงได้ออกคำสั่งลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ถือได้ว่าผู้กระทำความผิดที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนแล้วตามความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีกทั้งในคำสั่งทางปกครองได้แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่ง ประกอบด้วยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิงข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ รวมถึงได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง จึงถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติถูกต้อง

ตามความใน...

ตามความในมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับที่ดินมาจากการเวนคืนเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานรัฐ แต่ผู้ที่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เดิมได้ฟ้องร้องต่อศาลปกครองกลางขอให้คืนกรรมสิทธิ์เนื่องจากผู้อุทธรณ์นำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ ทำให้การเวนคืนที่ดินไม่ชอบด้วยกฎหมายและศาลปกครองกลางได้พิพากษาว่าการเวนคืนที่ดินไม่ชอบ แต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ไปยังศาลปกครองสูงสุดและศาลรับไว้พิจารณา ถือได้ว่าคำพิพากษาของศาลปกครองกลางยังไม่มีผลบังคับจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ผู้อุทธรณ์ยังคงมีสิทธิครอบครองที่ดินที่ได้จากการเวนคืนอยู่ ตามความในมาตรา ๗๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้รอการปฏิบัติตามคำบังคับไว้ จนกว่าจะพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ ให้รอการบังคับคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด...” ในกรณีที่ดินที่อยู่ในความครอบครองของผู้อุทธรณ์ถูกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนำขยะและเศษวัสดุต่าง ๆ มากองทิ้งไว้ ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนและฝุ่นละอองแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) ที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชน การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งได้” โดยมาตรการที่กำหนดให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการแก้ไขรวมสองข้อ มีความเหมาะสมกับพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ กท ๖๖๐๔/๑๐๕๙ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งผู้อำนวยการเขตลาดพร้าว ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ กท ๖๖๐๔/๑๐๕๙ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๐๕๔ ๖๕๐๗

(นายदनัย ชีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

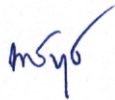
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

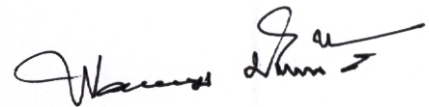
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

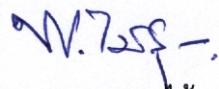
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายณรงค์ศักดิ์ สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

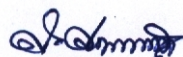
(นายพลธรรม ปันต๊ะ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ